

วัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อพัฒนาคู่มือสำหรับการแยกประเภทผลงานวิจัยที่มีศักยภาพเชิงพาณิชย์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ระหว่างปี พ.ศ. 2543-2548 กลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย ผลงานวิจัยของคณาจารย์ สังกัดมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล (มทร.) ทั้ง 9 แห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ (มทร.กรุงเทพ) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก (มทร.ตะวันออก) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี (มทร.ธัญบุรี) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร (มทร.พระนคร) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ (มทร.รัตนโกสินทร์) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา (มทร.ล้านนา) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย (มทร.ศรีวิชัย) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ (มทร.สุวรรณภูมิ) และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน (มทร.อีสาน) ระหว่างปี พ.ศ. 2543-2548 รวมทั้งสิ้น 534 เรื่อง สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าร้อยละ (%) และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ลักษณะคู่มือที่ใช้ในการวิจัย สามารถสรุปได้ดังนี้ คือ

- 1) การแบ่งผลงานวิจัยตามลักษณะเชิงพาณิชย์ ได้แก่ ผลงานวิจัยที่นำไปจดสิทธิบัตร ผลงานวิจัยที่มีผู้ว่าจ้าง ผลงานวิจัยที่นำไปทำแผนธุรกิจ ผลงานวิจัยที่แปลงเป็นสินค้าและบริการ และ ผลงานวิจัยที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ โดยผลงานวิจัยที่มีศักยภาพเชิงพาณิชย์ในภาพรวม พบว่า มทร. มีมากที่สุด คือ ผลงานวิจัยที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และ ผลงานวิจัยที่แปลงเป็นสินค้าและบริการ คิดเป็นร้อยละ 56.78 และ 27.64 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาแต่ละรายมหาวิทยาลัย พบว่า มทร. ล้านนา มีผลงานวิจัยที่มีผู้ว่าจ้าง มากที่สุด มทร. ตะวันออก มีผลงานวิจัยที่นำไปทำแผนธุรกิจ และผลงานวิจัยที่แปลงเป็นสินค้าและบริการ มากที่สุด ส่วนมทร. ธัญบุรี มีผลงานวิจัยที่นำไปจดสิทธิบัตร มากที่สุด และ มทร. อีสาน มีผลงานวิจัยที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 40, 30.43, 28.48, 28.13 และ 20.06 ตามลำดับ
- 2) การแบ่งกลุ่มผลงานวิจัยที่มีศักยภาพเชิงพาณิชย์ ได้แก่ กลุ่มผลงานวิจัยพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม กลุ่มผลงานวิจัยด้านส่งเสริมการส่งออกในกลุ่มอุตสาหกรรม และกลุ่มผลงานวิจัยตามสาขาวิชาการของสภาวิจัยแห่งชาติ สำหรับกลุ่มผลงานวิจัยในภาพรวม พบว่า มทร. มีมากที่สุด ได้แก่ กลุ่มผลงานวิจัยตามสาขาวิชาการของสภาวิจัยแห่งชาติ รองลงมา ได้แก่ กลุ่มผลงานวิจัยและพัฒนา ด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม คิดเป็นร้อยละ 52.08 และ 31.06 ตามลำดับ และน้อยที่สุด ได้แก่ กลุ่มผลงานวิจัยด้านส่งเสริมการส่งออกในกลุ่มอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 16.86 และเมื่อพิจารณาแต่ละรายมหาวิทยาลัย พบว่า มทร. ตะวันออก มีผลงานวิจัยในกลุ่มผลงานวิจัยพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม (กลุ่มอาหาร) กลุ่มผลงานวิจัยพัฒนาด้านส่งเสริมการส่งออกกลุ่มอุตสาหกรรม (กลุ่มอาหาร) และ กลุ่มผลงานวิจัยตามสาขาวิชาการของสภาวิจัยแห่งชาติ (กลุ่มสาขาเกษตรศาสตร์และชีววิทยา) มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 33.58, 28.80 และ 27.16 ตามลำดับ

The purposes of this research were to develop manual for classifying research results based on commerce potential of Rajamangala University of Technology during B.E. 2543-2548. The 534 research items were chosen from the instructors of Rajamangala University of Technology (RMUT), 9 institutes, as follows: Rajamangala University of Technology Krungtep (RMUTK), Rajamangala University of Technology Tawan-ok (RMUTTO), Rajamangala University of Technology Thanyaburi (RMUTT), Rajamangala University of Technology Phra Nakhon (RMUTP), Rajamangala University of Technology Rattanakosin (RMUTR), Rajamangala University of Technology Lanna (RMUTL), Rajamangala University of Technology Srivijaya (RMUTSV), Rajamangala University of Technology Suvarnabhumi (RMUTSB), and Rajamangala University of Technology Isan (RMUTI). Statistics utilized for data analysis were mean (\bar{X}), percentage (%) and content analysis.

The characteristics of the manual used in this research were as follows:

1) The following classification of the research based on the commerce potential were research patent, technology transfer for enterprises, research utilizations for business plans, applications research for commerce, and research utilizations for the National Economic and Social Development Plans. It was also found that according to the commerce potential researches in general, most of RMUT researches were in the research utilizations for the National Economic and Social Development Plans as well as the applications research for commerce which were 56.78% and 27.64% respectively. When each university was considered, it was found that RMUTL researches were in the technology transfer for enterprises at 40%, RMUTTO researches were in the research utilizations for business plans at 30.43%, and the applications research for commerce at 28.48%, RMUTT researches were in the research patent at 28.13%, and RMUTI researches were in the research utilizations for the National Economic and Social Development Plans at 20.06%.

2) The researches based on the commerce potential were grouped as follows: the research and development innovation, the export promotion for industries, and the research and development theme from the National Research Council of Thailand. In general, it was also found that 52.08% and 31.06% of RMUT researches were in the research and development theme from the National Research Council of Thailand, and the research and development innovation respectively, while 16.86% of researches were in the export promotion for industries. When each university was considered, it was found that RMUTTO researches were in the research and development innovation (Food Technology Group) at 33.58%, the export promotion for industries groups (Food Industries Group) at 28.80%, and the research and development theme from the National Research Council of Thailand (Agricultural and Biological Group) at 27.16%.